

ORIGINAL ARTICLE

மலேசியாவின் மு.அன்புச்செல்வன் இலங்கையின்
தி.ஞானசேகரன் ஆகியோரின் சிறுகதைகள் ஓர்
ஒப்பாய்வு

[MALĒCIYĀVIN MU.AṆPUCCELVAṆ ILAṆKAIYIN
TI.NYĀṆACĒKARAṆ ĀKIYŌRIṆ CIRUKATAIKAḶ ŌR
OPPĀYVU]

COMPARISON OF THE SHORT STORIES OF M.
ANBUHELVAN (MALAYSIA) AND
T.GNANASEKARAN (SRI LANKA)

குணசீலன் சுப்பிரமணியம் *¹ / Kunaseelan Subramaniam *¹

¹ Institute of Teacher Education, Ipoh Campus, Hulu Kinta, Perak, Malaysia.

Email: kunaseelan@ipgmipoh.edu.my

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/129>

Abstract

The objective of this study is to identify and compare the education issues of the plantation communities in selected Tamil short stories of Mu.Anbuchelvan (Malaysia) and T.Nyanasegaran (Sri Lanka) as well as to analyse the parallel elements in these issues. These short stories are selected based on the similarity of intrinsic elements that reflect plantation life and socioeconomic status. The analysis and discussions are based on comparative literary theory. The findings of this research shows that education issues are very similar among plantation communities in Malaysia and Sri Lanka. The implications of this study are important to understand the importance of Tamil short stories as historical sources of plantation communities in Malaysia and Sri Lanka.

Keywords: Comparative literary theory, parallel elements, plantation, short stories

ஆய்வுச் சாரம்

இவ்வாய்வு மலேசியாவின் மு.அன்புச்செல்வன் இலங்கையின் தி.ஞானசேகரன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளில் இருநாட்டுத் தோட்டப்புற மக்களின் கல்விச் சார்ந்த சிக்கல்களில் எவ்வாறு இணைவரைக் கூறுகள் உள்ளன என்பதை ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் ஆராய்கின்றது. இந்த இரு சிறுகதைகளும் மலேசியா, இலங்கை நாடுகளில்

குடியேற்றப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூகவியல் சிக்கலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளதால் இந்த ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. அவ்வகையில் அறிமுகமில்லாத இரு வேறு நாட்டுப் படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு அவற்றின் இணை தன்மைகளைக் கண்டாய்ந்த வேளையில், மலேசியா, இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கல்விசார் சிக்கல்களும் அவலங்களும் ஒரே தன்மையைக் கொண்டுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வாய்வானது தமிழ்ச் சிறுகதைப் படைப்புகளும் மலேசிய, இலங்கைவாழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலுக்கான முக்கிய வரலாற்று ஆவணமாகக் கொள்ளத்தக்கன என்பதை நிறுவுகின்றது.

கருச்சொற்கள்: ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாடு, இணைவரைக் கூறுகள், தோட்டம், சிறுகதை

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 16th January 2021, revised 8th February 2021, accepted 3rd March 2021

முன்னுரை

19ஆம் நூற்றாண்டில் வரலாற்று அடிப்படையில் தொடங்கிய இலக்கிய ஆய்வுகள் 20ஆம் நூற்றாண்டில் திறனாய்வு அடிப்படையிலும் 21ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கியக் கொள்கை அடிப்படையிலும் மாற்றம் கண்டுள்ளன. அவ்வகையில் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாத இரு இலக்கியங்களுக்கிடையே ஒற்றுமையையும் தனிச் சிறப்பினையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வதும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டு எல்லையைத் தாண்டி இலக்கியத்தை ஆராய்வதுமே ஒப்பிலக்கியக் கொள்கையாகும் (கைலாசபதி.க.,1969)¹ ஒப்பியல் அடிப்படையில் படைப்பிலக்கியங்களை இணைவரைக் கோட்பாடு (parallelism), தாக்கக் கோட்பாடு (impact), செல்வாக்குக் கோட்பாடு (influence) ஆகிய கோட்பாடுகளின்வழி ஆராயலாம். இவற்றில் அறிமுகமில்லாத படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு இணை நிலையைக் காண்பதையே இணைவரைக் கோட்பாடு என்பர் (சுப்புலட்சுமி, 2004)². அவ்வகையில் மலேசியாவின் மு.அன்புச்செல்வன் இலங்கையின் தி.ஞானசேகரன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளில் தோட்டப்புற மக்களின் கல்விச் சார்ந்த பின்னடைவுக்கான காரணங்களில் எவ்வாறு ஒப்புமைக் கூறுகள் உள்ளன என்பதை அறிவதற்காக இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வு நோக்கம்

இவ்வாய்வு ஒப்பியல் அடிப்படையில் தமிழர் குடியேற்ற நாடுகளான மலேசியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளைச் சார்ந்த படைப்பாளர்கள் இருவரின் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் கல்விச் சார்ந்த சிக்கல்களில் காணப்படும் ஒப்புமை தன்மைகளை ஆராய்கின்றது. அதேவேளையில், மலேசிய, இலங்கைவாழ் தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றுப்பூர்வமான வாழ்வியல் சிக்கல்களை வெளிப்பார்வைக்குக் கொண்டுவரும் முக்கியக் களமாகவும் இந்த ஆய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வில் மு.அன்புச்செல்வன், தி.ஞானசேகரன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளில் ஒப்புமைக் கூறுகள் எவ்வாறு உள்ளன எனக் கண்டறிவதற்கு ஒப்பிலக்கியக் கோட்பாட்டு முறையும் இணைவரைக் கொள்கையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. மேலும், சமூகவியல் அணுகுமுறையும் வரலாற்றியல் அணுகுமுறையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒப்பியல் அணுகுமுறை

இலக்கியங்களுக்கிடையேயும் மொழிகளுக்கிடையேயும் பண்பாடுகளுக்கிடையேயும் இருக்கக்கூடிய ஒத்த கூறுகளை இனங்காட்டுதலே ஒப்பிலக்கியத்தின் அடிப்படையாகும். ஒப்பிலக்கியம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஃபிரான்சு நாட்டின் சிந்தனை மரபில் இலக்கிய வரலாற்றின் ஓர் அங்கமாகத் தொடங்கியது. சில மாற்றங்கள் பெற்று இது அமெரிக்காவில் பரந்த நிலையில் வளர்ந்தது. இன்று இந்த ஒப்பிலக்கியம் (Comparative literature) தனியொரு அறிவுத் துறையாக வளர்ந்துள்ளது. ஒப்பிலக்கியம் என்பதற்குப் பலரும் பல நிலைகளில் தத்தம் வரையறைகளை வழங்கினாலும் அமெரிக்கா - இந்தியானா பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஹெச்.ஹெச்.ரீமக் கூறிய வரையறையே பெரிதும் பின்பற்றப்படுகிறது (குணசீலன். சு., 2019)³.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பையும் அதன் இலக்கியச் சூழலையும் இன்னொன்றுடன் ஒப்பிடுவது இதில் முக்கியமானதாகும். ஒப்பிலக்கியத்தில் தொடர்பில்லாத நாடுகளுக்கிடையே, வெவ்வேறு மொழி இலக்கியங்களை, அறிமுகமில்லாத இரு வேறு நாட்டுப் படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு இணை நிலையைக் காண்பதையே இணைவரைப் பண்பு அல்லது கோட்பாடு என்று அறிஞர் கூறுவர். இக்கூற்றின் அடிப்படையிலேயே இந்த ஒப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வைப் பொறுத்தவரை ஆய்வுக்குட்பட்ட இரு நாடுகளின் சிறுகதைகளும் ஒரே மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும்கூட வெவ்வேறு நாட்டு இலக்கியம் என்ற வகையிலும் தொடர்பொன்றும் இல்லாத எழுத்தாளர்களின் படைப்பு என்ற நிலையிலும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தோட்டப்புறக் கல்வி

மலேசியாவில் இந்தியத் தமிழர் என்றும் இலங்கையில் மலையகத் தமிழர் என்றும் அழைக்கப்படும் மக்கள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்பும் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகக் குறிப்பிட்ட இந்நாடுகளில் குடியேற்றப்பட்டு, பெருங்காடுகளில் தொழுவம் போன்ற குடிசைகளில் குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள். பின், அக்காடுகள் இவர்களால் அழிக்கப்பட்டு, வளங்கொழிக்கும் காப்பி, தேயிலை, இரப்பர் பெருந்தோட்டங்களாக மாறின. இம்மக்களில் பெரும்பாலோர் எழுத, படிக்கத் தெரியாதவர்கள். உடல் உழைப்பை மட்டுமே வழங்கக்கூடியவர்கள். இவர்களின் வம்சாளியினர்தான் மலேசியா, இலங்கை நாடுகளிலுள்ள தோட்டப்புற மக்கள் (அந்தனி ஜீவா, 1992)⁴.

இத்தோட்டப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை இவ்விரு நாடுகளில் எழுதப்பட்ட பல்வேறு படைப்புகள் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளன. இப்படைப்புகளில் அம்மக்களின் கல்வி, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சிக்கல்களும் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளும் அடக்கு முறைகளும்

நன்கு வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் தோட்டப்புறத்துப் பிள்ளைகளின் கல்வி நிலை மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்துள்ளதைப் பல ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளன. இதற்கான காரணங்களைக் கல்வி வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்துகளை ஆராயும் போது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வறுமை, வாழ்நிலை, அறியாமை, அரசியல் போன்றவை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன (சாரல்நாடன், 1990)⁵. மேலும், தோட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த கல்வி வசதியினை அளித்தால் பிற்காலத்தில் தோட்டத்துறை அடிமை தொழிலாளர்களை இழக்க வேண்டிவரும். எனவே, வாங்கும் ஊதியத்தைச் சரிபார்த்து கையெழுத்திடும் அளவிற்கு மட்டும் அடிப்படைக் கல்வி வழங்கினால் போதுமானது எனும் சிந்தனையும் அதிகார வர்க்கத்திடம் இருந்து வந்துள்ளது.

மேலும், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தோட்டத்துப் பிள்ளைகள் மேற்கல்வி பெற வேண்டிய அவசியத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதேவேளையில் தோட்டப் பள்ளியில் கல்வியை முடிக்கும் சிறார்களுக்கு அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் தோட்டத்தில் வேலை வாய்ப்பைப் வழங்க தோட்ட நிர்வாகங்கள் முன்வந்தன (சேனாதிராஜா, 1992)⁶. அதிகார வர்க்கத்தினரின் இம்மாதிரியான திட்டமிட்ட செயல்பாடுகளால் தோட்டத்துச் சிறார்கள் கல்வியின் தேவையை உணராமல் அடுத்த தலைமுறைக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்களாக மாறினர். இத்தகு அவலநிலைக்குத் தோட்டங்களின் வாழ்வியல் சூழலும் அதிகார நிலையிலுள்ளவர்களின் செயல்பாடுகளும் உந்துசக்தியாக விளங்கின.

படைப்பாளரும் படைப்பும்

மலேசியாவின் மு.அன்புச்செல்வனின் அட்டைகள் எனும் சிறுகதையும், இலங்கையின் தி.ஞானசேகரனின் திருப்புமுனைத் தரிப்புகள் எனும் சிறுகதையும் ஒப்பாய்வுச் செய்யப்பட்டன.

அட்டைகள்

மு.அன்புச்செல்வன், மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதையலகில் தம் பெயரை நிலைநாட்டியுள்ள எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். இவரின் இயற்பெயர் பெருமாள். 1960ஆம் ஆண்டு முதல் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளார். சிறுகதை, கட்டுரை, நாவல், தொடர்கதை, புதுக்கவிதை எனப் பல்வேறு படைப்புகளை எழுதியுள்ளார். எழுத்தராகவும் பத்திரிக்கையாளராகவும் பணிசெய்தவர். தாம் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகளில் எழுதிய சிறந்த சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக மு.அன்புச்செல்வனின் அரைநூற்றாண்டுச் சிறுகதைகள் எனும் தலைப்பில் 2008ஆம் ஆண்டில் சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டிருக்கிறார். மு.அன்புச்செல்வன் மலேசிய வாழ்க்கையை யதார்த்தமாகச் சொல்லும் நல்ல எழுத்தாளர். இவரின் அட்டைகள் எனும் சிறுகதை 1972இல் எழுதப்பட்டு, பவுன் பரிசுக் கதையாக 1974இல் வெளிவந்தது.

இக்கதையில் தோட்டப்பாட்டாளியான அழகிரி தன் மகன் தங்கையாவை எவ்வளவு சிரமப்பட்டாலும் மேற்படிப்புப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று உழைக்கிறார். வறுமையிலும், அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடித்தாலும் தன் மகனைப் படிக்க வைத்து, தோட்டத்து வாழ்க்கைக்குத் தன் தலைமுறையோடு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட வேண்டும் என்று உறுதிக்கொள்கிறார். தோட்டத்துப் பள்ளியில் படித்து முடித்த தங்கையாவும் பெரிய கிராணி மேத்யூஸ்ஸின் மகனுடன் நகரத்தில் ஒரே ஆங்கிலப் பள்ளியில் சென்று படித்து வந்தான். இதனைப் பெரிய கிராணியால்

சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. பல சிரமத்திற்கிடையில் கடன் வாங்கியாவது மகனைப் படிக்க வைத்துவிட வேண்டும் என அழகிரி முயல்கிறார்.

இந்நிலையில் கிராணி மேத்யூசின் சதியால் அழகிரியும் அவன் மனைவியும் வேலை இழக்கின்றார்கள். பின், கிராணி மேத்யூசின் ஆலோசனைப்படி குடும்பத்தைக் கரைசேர்க்க தங்கையா தோட்டத்தில் வேலைக்குச் சேர்க்கப்படுகின்றான். கதையின் இறுதியில், தன் மகன் மோசஸ்சின் பட்டமளிப்பு விழாவிற்குச் செல்ல கார் ஓட்டுநராக கந்தையாவை மேத்யூஸ் அழைத்துச் செல்கிறான். தன் கல்விக்குத் தடையாக இருந்த அதிகார வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியான மேத்யூஸ் கிராணியின் செயலை எண்ணி வருந்துகிறான் கந்தையா. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் அதிகார வர்க்கத்தினர், ரத்தத்தை உரிஞ்சும் அட்டைக்கு நிகரானவர்கள் என்ற கருத்தை இக்கதை முன்வைக்கின்றது.

திருப்புமுனைத் தரிப்புகள்

தி.ஞானசேகரன் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். கொழும்புவில் மருத்துவம் படித்து மலையகத்தில் மருத்துவராகப் பணிசெய்தவர். மலையகத் தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் வாழ்வியலை நன்கு அறிந்தவர். 1960ஆம் ஆண்டு முதல் எழுதி வருகின்றார். சிறுகதைகள் பலவும் நாவல்கள் சிலவும் எழுதியுள்ளார். இவரின் சில படைப்புகள் பல்கலைக்கழகப் பாட நூல்களாக உள்ளன. மேலும், ஞானம் எனும் தரமான இலக்கிய மாதந்திர சஞ்சிகை ஒன்றையும் வெளியிட்டு வருகின்றார். யாழ்ப்பாணத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டிருந்தாலும் மலையக மக்களின் அவலங்களையும் சோகங்களையும் நன்கு உணர்ந்தவர்; எழுதியவர். இவரின் திருப்புமுனைத் தரிப்புகள் எனும் சிறுகதை, அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் 1998இல் வெளிவந்தது.

தி.ஞானசேகரனின் திருப்புமுனைத் தரிப்புகள் எனும் சிறுகதையில் தோட்டப்பாட்டாளியான பெருமாள் தன்னுடைய மகன் தங்கராசுவின் படிப்புக்காகப் பல முயற்சிகள் எடுக்கிறார். தன் மகனைப் நன்கு படிக்க வைத்து அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த பணியில் அமர்த்த வேண்டும் என எண்ணம் கொண்டுள்ளார். இந்நிலையில் அந்தத் தோட்டத்து லயத்து முறையும் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்வியல் நிலையும் அதற்குப் பெரும் தடையாக இருந்தது. அடிப்படை வசதி இல்லாத லயத்து வீடுகளின் அமைப்பு, காற்றோட்டமில்லாத, போதியளவு வெளிச்சமில்லாத அந்தத் தோட்ட வீட்டின் நிலை, தோட்டத்தில் தினமும் நிகழும் சண்டை சச்சரவு இப்படியான சூழலிலும் தம் மகனைப் படிக்க வைக்க பெருமாள் பெரும் போராட்டம் நடத்துகிறார். தோட்டப் பாட்டாளியான பெருமாளின் மகன் கல்விக் கற்பதை விரும்பாத தோட்டக் காண்ரக்டர் (கிராணி), தம்மால் முடிந்தவரை தங்கராசு நகரத்திற்குச் சென்று தன் மகனுக்கு நிகராகப் படிப்பதைத் தடுக்க முயல்கின்றார்.

“உன்னுடைய பிள்ளை படித்து, தோட்ட துரையாகாவா வரப் போகின்றான். எவ்வளவுத்தான் படித்தாலும் கடைசியில் மண்வெட்டியும் கவ்வாத்து கத்தியும்தான்...” எனும் தோட்ட காண்ரக்டரின் உற்சாகமிழக்க வைக்கும் வார்த்தைகளும் “வாழையடி வாழையாக நீங்களெல்லாம் பத்தடி கம்பராவில் வாழ வேண்டியவர்கள்”, எனத் தாழ்வுமனப்பான்மையை உருவாக்கும் சொற்களும் பெருமாளைக் கலங்க வைக்கின்றன. தொழிலாளியின் மகன் தொழிலாளியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் எனும் அதிகார வர்க்கத்தின் சிந்தனை இக்கதையில்

வெளிப்படுகிறது. எனினும், கதையின் திருப்பமாக முடிவில் தங்கராசு வைராக்கியத்துடன் மீண்டும் படிக்கத் தொடங்குவதாகக் கதை முடிகின்றது.

மு.அன்புச்செல்வன், தி.ஞானசேகரன் ஆகிய இருவரது சிறுகதைகளிலும் ஒப்புமைக் கூறுகள் கருத்து அடிப்படையில் ஒன்றுபடுகின்றன. மேல்தட்டு முதலாளிகளின் உழைப்புச் சுரண்டலால் தோட்டப்புறச் சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற பொருளாதார நெருக்கடி, அதனால் ஏற்படும் குடும்ப வறுமை, வறுமை காரணமாகத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் சிறுவயதிலேயே கல்வியை இடைநிறுத்தி விட்டு வேலைக்குச் செல்வது எனும் இயல்பான சிக்கலை இவ்விரு சிறுகதைகளும் ஒருசேர சித்திரிக்கின்றன. அதேவேளையில், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரின் பிள்ளைகளைக் கல்வியில் மேம்பாடடைய விடாமல் தடுத்த, தோட்டத்து நடுத்தர வர்க்கத்தினரான கிராணிகளின் ஆதிக்க மனப்பான்மை குறித்தும் மு.அன்புச்செல்வனும் தி.ஞானசேகரனும் மிகச் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளனர்.

மலேசியாவிலும் இலங்கை மலையகத்திலும் தோட்டப்புற சமூகத்தில் நிலவிய/நிலவுகின்ற அவலங்களை, கல்விசார் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்து விமர்சிக்கும் நிலையிலான கருத்துகளைத் தங்களது சிறுகதைகள் வழி இவ்விருநாட்டுப் படைப்பாளர்களும் முன்வைத்துள்ளனர்.

ஆய்வின் முடிவும் விவாதமும்

தோட்ட சிறார்களுக்கு முறையான கல்வி, சென்று சேராமலிருக்க தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் கொள்கை, செயல்பாடுகளோடு தொழிலாளர்களின் அறியாமையும் வறுமையும் முக்கியக் காரணம் என்று இவ்விரு கதைகளிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனூடே, தோட்டத் தொழிலாளர் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியின் மீது காலனிய நிர்வாகத்தினருக்கு அடிப்பணிந்து சேவகம் செய்த நம் தொப்புள்கொடி உறவுகளின் அதிகாரமும் வன்மமும் அலட்சியமும் மற்றொரு முக்கியக் காரணம் என்பதை இவ்விரு இலக்கியப் படைப்புகள்வழி நன்கு அறியமுடிகின்றது.

அவ்வகையில், இவ்விரு நாடுகளில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளில் தோட்டப்புற மக்களின் சோக வரலாற்றில் சக தொப்புள் கொடி உறவுகளால் ஏழை எளிய மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சி எவ்வாறு சீர்குலைக்கப்பட்டது என்பதை மலேசியாவின் மு.அன்புச்செல்வன் இலங்கையின் தி.ஞானசேகரன் ஆகியோர் மிகத் துல்லியமாக விளக்கியுள்ளனர். பல சங்கடங்களுக்கு மத்தியிலும் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் எனப் போராடும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உணர்வுகளையும் இலட்சியங்களையும் தம் சக இன, தோட்ட அதிகார வர்க்கத்தினர் எப்படி உற்சாகமிழக்கச் செய்து தடையாக விளங்குகின்றார்கள் என்ற கருத்தினை இவ்விரு படைப்பாளர்களும் நன்கு காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர்.

அன்றைய மலாயாவிலும் இலங்கை மலையகத்திலும் வேலை செய்ய இந்திய தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்டபோது தமிழ்மொழி தெரிந்த, தமிழர்களைக் கையாளத் தெரிந்தவர்களையே ஆங்கிலேயர்கள் தோட்டங்களில் கிராணிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்துப் பணியமர்த்தினர். அவ்வகையில் பணிக்கு வந்த இலங்கைப் பூர்வீகத் தமிழர்கள் தோட்டங்களில் குடியேறிய இந்தியத் தமிழர்களை மதித்ததுமில்லை, அவர்கள் மீது அக்கறை காட்டியதுமில்லை என்று மலேசிய ஆய்வாளர் (ஜானகிராமன் மாணிக்கம் 2013)⁷ குறிப்பிடுகின்றார். இதே

கருத்தினை இலங்கையின் (டொமினிக் ஜீவா 1998)⁸, அக்காலத்தில் மலையகத்தில் முக்கிய பணியாற்றிய வடபுலத்தார் அதுவும் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள், “தோட்டக்காட்டானுக்குப் படிப்பெதற்கு?” என்ற ஆதிக்கப் மனப்பான்மையில் தோட்ட மக்களை அடிமைகளாக நடத்தினர் என்கின்றார் (Sissil Lea Heggernes, A. 2021)⁹. இக்கூற்றுக்களை நோக்கும் போது, மேலாதிக்க உணர்வுகொண்ட மக்கள் ஒரே சிந்தனையில் இவ்விரு நாடுகளிலுமுள்ள தோட்ட மக்களை வழிநடத்தியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. (Paranthaman, G. 2019)¹⁰ இந்தச் செயல்பாடுகளே இவ்விரு படைப்பாளர்களின் சிறுகதைகளில் கருவாகியுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் இவ்விரு படைப்புகளையும் ஆராயும் போது இக்கதைகள் தாக்க (impact), செல்வாக்கு (influence) அடிப்படையில் இல்லாமல் இணைவரைக் கூறுகளின் அடிப்படையில் உருவானது என்பது தெளிவாகின்றது.

முடிவுரை

மலேசியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளின் அறிமுகமில்லாத இரு படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு அவற்றின் இணை நிலையைக் கண்டாய்ந்த வேளையில், இவ்விரு நாடுகளிலும் அதிகார வர்க்கத்தினரால் தோட்டப்புற ஏழை எளிய மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சி தடைப்பட்ட சோக வரலாறு நன்கு வெளிப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களின் தொப்புள் கொடி உறவுகளும் தோட்ட மக்களை ஒதுக்கியும் அவர்களைக் கல்வி நிலையில் வளர விடாமல் செய்யவும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர் என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் தெளிவாகின்றது. மேலும், இச்சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த வேளையில் இந்தப் படைப்புகளில் வெளிப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் தன்மைகள் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகக் கொள்ளத்தக்கன என்பது புலனாகின்றது. இவ்வாய்வுக்கான இச்சிறுகதைகள் வரலாற்று ஆவணமாக நெறிமுறைப்படி அமைந்து, தமிழ் இலக்கியப் பார்வையையும் அகலப்படுத்த உதவியுள்ளது.

Reference:

1. Kailasapathy, K. (1999). *Oppiyal ilakkiyam [Comparative Literature]*. Colombo: Kumaran Publication.
2. Subbulakshmi, M. (2004), *Ayvuk kovai [Review]*. Trichy: Indian Research Tamil Forum Publishers.
3. Kunaseelan, K. (2020). *Malēciya, ilaṅkai tōṭṭappura makkalīṅ camūka, poruḷātāra cikkalkal [Comparative study of Malaysia and Sri Lankan Plantation workers]*. Malaysia: Mahibaba Publishers.
4. Antony Jeeva. (1992). *Kaṇṭi māvaṭṭat tamīlarkalīṅ varalārrup pativukal [Historical view of Tamils in Kandy District]*. Sri Lanka: Tamil Sakithiya Publications.
5. Cheralnathan. (1990). *Malaiyakat tamilar [Mountain Tamils]*. Chennai: Malaiyaraci Publication.
6. Sentai Raja, K. (1992). *Kunrin kural [Voice of Mountain]* Sri Lanka: Ilaṅkai talir aciriyar kulu. Tirai 3, Yarl University.
7. Janakiraman. (2013), *Malēciya intiyarkalīṅ ikkaṭṭāṇa nilai [The Plight of Malaysian Indians]*, Malaysia: Tivyam Publishers.
8. Dominic Jeeva. (1998). *Alcēṣaṇum oru pūṇaikkuṭṭiyum [Alegesan and a Kitten]*. Sri Lanka: Pantal Publications.

9. Sissil Lea Heggernes, A. (2021). *Critical Review of the Role of Texts in Fostering Intercultural Communicative Competence in the English Language Classroom*, *Educational Research Review*, 100390, ISSN 1747-938X, <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2021.100390>(<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1747938X21000130>)
10. Paranthaman, G, Santhi, S, Radha, R, & Poornima Thilagam, G. (2019). Indian women status: a historical perspective. *Muallim Journal of Social Sciences and Humanities*, 3(2), 258-266. <https://doi.org/10.33306/mjssh19>